

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

[Dies 18. De Cæcitate animi.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

ulla fere resistentia eò te abripi passus es? **Martius,**

Hæc obstacula magna sunt; verum si ea perfringenda forent, ad jacturam bonorum, sanitatisve tuæ evitandam, vel litem aliquam evincendam, te non terrerent; ea tamen horres, ubi de peccato vitando agitur. Unde hoc discrimen oritur, nisi è discrimine voluntatis, qua talia cupis? Unum nempe efficaciter cupis; non item alterum. Cum itaque voluntas tua peccatum fugiendi efficax non sit, ane sinceram pœnitentiam tuam esse credis?

Statue uti medis, quæ lumen gratiæ, vel Confessarij instructio te docebunt, aptiora esse ad peccatum fugiendum, & relapsum impediendum.

Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas. *Ferem. 2. v. 36.*

Inanis est pœnitentia, quam sequens culpa coinquinat. *Aug.*

DIES XVIII.

De Cæcitate animi.

I.

Cæcitas animi potissima peccati causa est. Quivis peccator cæcus est; nec peccator esset, si cæcus non esset. Si Deum, si seipsum, si peccatum cognosceret, id

Q

nun-

Marcus. nunquam committeret. Possétne, si Deum cognosceret tam grandem, tam bonum, tam justum, uti revera est, eundem contemnere, odisse, injuria afficeré? Possétne, si seipsum cognosceret, adeò miserum, adeò à Deo pendentem, sicut re ipsa est, se Deo præferre, sicut facit, cum lethale scelus admittit? Possétne, si peccatum cognosceret tam horrendum, quàm est, tam Deo oppositum, tam sibimetipsum funestum, plus, quàm Deum amare? Possétne, si illius cognosceret effectus, & mala infinita, summi boni id habere loco? Possétne inquam? *Domine ut videam.* **Luc. 18. v. 41.** Domine oculos meos; illumina mentem meam, medere cæcitati meæ, ut bonitatem tuam videam, eamque amem; vilitatem & miseriam meam, ut me contemnam, & omnem peccati deformitatem, ut eam averser, & fugiam.

Eccl. 11. v. 16. II. Cæcitas animi non causa duntaxat, sed & effectus peccati est. Modo enim quasi prodigioso id generat, & ab eo generatur. *Error, & tenebræ, inquit Spiritus sanctus, peccatoribus concreata sunt.* Mox, ac peccatum cor ipsius occupat, lumen inde expellit. Homo, ut primùm peccator fit, cæcus evadit. Primus homo, in abundantia omnium luminum naturalium crea-
rus

rus fuit: at cum peccatum ei aperuit oculos ad ostendendam ipsi nuditatis suae turpitudinem, eosdem ei clausit, ut alia objecta non videret. Ubi is ad scientiam sibi non convenientem aspiravit, ad ignorantiam, & errorem condemnatus fuit. Quis fit, ut homo iste tam perspicax, in omnibus alijs tam prudens, veritarum fidei, quae salutem ejus spectant, tam ignarus, & caecus sit? quis fit, ut tam miserè ratiocinetur, tamque imprudenter agat? causa est, quod peccator sit. Omnium aliorum gnarus, in arte salutis peregrinus est, puer est. Et quid tamen reliqua omnia proderunt? si artem aeternam salutem consequendi ignorat?

III. Cæcitas animi est pæna peccati, & quidem pæna terribilis. Peccator, inquit Servator, lucem fugit, & tenebras quærit, Deus eum puniturus in illis eum relinquit; neque enim crudeliùs eum castigare potest, quàm ei concedendo, quod optat. Peccator ob cæcitatem suam felicem se reputat, cum Deus hanc terribilissimam peccatoris esse pænam judicet. Cæcitas, qua Deus eum plectit, Divinæ Lucis radios ei subtrahendo, justissimum, & summè horrendum supplicium est cæcitatæ voluntariæ, cui semet ipse peccator

Q 2

ad

Marius. addixit. Visne, Domine, te vindicare; ut Deus, dixit Propheta, *excæca cor populi hujus, ut videntes non videant?* an non tua in salutis negotio stupiditas signum tuæ cæcitatatis est? qui corporis oculis captus est, cæcitatem suam ignorare non potest. Cæcitas animi, quò major est, eò minùs sentitur, minùsque cognoscitur. An non hæc est, quæ forsan mentem tuam adeò tranquillam reddit?

Luc. 18. *Frequenter à Deo pete cum illo paupere in Evangelio: Domine ut videam, tu es lux mundi, illumina me.*

Excæcavit enim illos malitia eorum. *Sap. 2. v. 21.*

Spargens pænalos cæcitates super illicitas cupiditates eorum. *Aug.*

DIES XIX.

Directioni Divinæ se committere decet.

I.

QUàm felix est anima, quæ divinæ directioni penitus se tradit! est enim secura, se à Deo nunquam desertum iri, licet ab omnibus creaturis deseratur. Si Deus eam ducit, & protegit, quis ei nocere potest? *S. Josephus, cujus hodie festus*
Dies